

Epistolai tu hagiū Isidōru tu Pēlusiōtu

Isidorus <Pelusiota>

Parisiis, 1585

Ausonio Correctori. 315.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-71898](#)

Ausonio Correclori. 315.

Qui nec fauore, nec odio, nec muneribus adducitur, ut ius labefactet, hic meo quidem iudicio & optima est iustitia regula, & incorruptus eorum, de quibus controversia est, iudex ac disceptator.

Hieraci Presbytero. 316.

Id quod à Daniele dictum est, Deus sapientiam sapiētibus & prudentiam scientibus: prudentiam potissimum quidem de scipso dixit: quoniam Deus non modo regis in somnum (quod ipsem, qui viderat, ignorabat) ipsi patefecit, sed etiam causam eam, ob quam visum illud ei demonstratum fuerat, & interpretationem. Causa porrò regis consilia erant. Quandoquidē enim, ut vero consentaneū est, ob tropheā supercilium attollebat (ut qui non tantum aduersus alias nationes, sed etiam aduersus Iudeos, qui multis ac magnis, tum in Aegypto, tum in deserto, tū in Palæstina beneficiis auctos sece atque ornatos fuisse iactabant, rem militarem strenue ac feliciter administrasset) illud secum, ut credibile est, agitarat, cū multa imperia extincta perspexisset (nam Assyriorum quoque imperium finem accepit) an ipse quoque mutationē aliquam subiiturus esset. Quocirca consentaneē iplius cōsiliis atque animi agitationibus visio contigit. Propheta autem ea, quæ ipse cum animo suo agitat, primum ipsi exposuit: ut ab iis, quæ certa & indubitate erant, ea quoque, quæ ignora & obscura erant, fidem inservient, atque interpretata facile admitterentur. Ad hunc itaque modū rex ea, quæ dicta sunt, cōprobavit. Neque enim ex eo duntaxat quod ea, quæ animo voluebat, dixit, conjecturam fecit vera esse quæ dicta fuerant: sed etiam id, quod viderat, mente fortasse resumpsit, atque per eorum, quæ narrata fuerant, sinceritatem, illud in memoriam reuocavit. Atque hæc quidem haec tenus. Quod si de aliis etiam hoc dixit, per sapientes, ut mea opinio fert, eos intelligit, qui

Αὐσονίῳ κορίκτοις πε.

Ο μήπε χάρειπ, μήπε συμφέδια,
μήπε δωροδοκία λυμαριόμεθός το δί-
κηρον, οὗτος καὶ αἴσιός έτι τῷ δικύρ
κηράν, καὶ ἀδέκατος τῷ ἀμφισβη-
τυμάνων κριτής.

Ιέραις αρεσκευτέρω. πε.

Τὸ ῥῆμα τῷ Δανιὴλ, Διδὸς σοφίας
τοῖς σοφοῖς, καὶ Φρόντοι τοῖς εἰδότοι
σωέσιν, μάλιστα μὲν τοῖς ἑαυτῷ ἐ-
πειδὴ γένονται εἰτῶν τὸ Σύντονό
τῷ βασιλέως, ὅπερ αὐτὸς ὁ ἑωρακὼς
οὐκ ἔδει, ἀπεκάλυψεν οὐδεῖς, ἀλλὰ
καὶ τοῖς αἵττας, διὸ οὐδὲ εἰχθῆντος
εἰνίον, καὶ τοῖς σύγκρουσιν. οὐδὲ αἵττα
οὐ, τῷ βασιλέως τῷ βαλεύμασι
ἐπειδὴ γέρρος, οὐδὲ εἰκός, ἀφρύστῳ τοῖς
προπολίοις γένονται τῷ τὸν ἄλλα εἴδη
ἀριστεύσας, ἀλλὰ καὶ Ιεράσιον, τῷ
πολλὰ καὶ μεγάλα αὐχειώντων εὐρε-
τέονται οὐτί τοῖς Αἰγύπτοις, οὐτί το-
ῦ ἐρήμοις, οὐτί τοῦ παλαιστίνης, στε-
νόμενοι, οὐδὲ εἰκός, θεασάριδος πολλὰς
βασιλείας σεβαθείσας. οὐ γέρρος καὶ οὐ
τῷ δασυείων τελευτῇ Καστρο, εἰ καὶ
αὐτῷ μεταβολή τοῦ γενίστηκεν ἀκο-
λόθως τοιχόροι τοῖς βαλεύμασι οὐ
ἔδει γέρρονται οὐδὲ παρεργάτης τῷ βε-
βελευμάνα αὐτῷ πρέπτοντι γεγίσατο;
ίνα δὲ τῷ τῷ ἀμιλογημένῳ καὶ τῷ
λαζαρούσῃ ἐξιόπιτα γένεσται. καὶ οὐ
ἴουλινα εἰπαρεχόντας εἴης γένονται
καὶ βασιλεὺς κατέδεξαν τῷ λεγέν-
τα. οὐ γέρρος μόνον ἡφαῖον τῷ τῷ γέρρο-
νται εἴφη, ἵτοράτα τοῦ ἀληθῆ τῷ
εἴρηται τούτοις τοιχίον, ἀλλὰ καὶ απο-
λύτως οὐτος τοιχίον, καὶ εἰς μητρίους ἤλ-
θεν τοῦ τοιχίου ακριβείας τῷ τῷ γέρρο-
νται. καὶ ταῦτα μὲν οὖτις τοιχίον εἴ-
δε καὶ τοῖς τῷ τῷ αἰλαντῷ τῷ τῷ εἴφη. οὐ-
φέτος, οὐ μη, τοιχεῖ τοῖς τοῦ θεοῦ κτη-
σαμένοις φοῖοι. ἀρχὴ γέρρος σοφίας, φο-
ῖος κνεῖς. εἰδότας δὲ σωέσιν, τοῖς
πεπαγμένοις τῷ τῷ ιόμον, εἴ γέρρος τῷ

εἰδέλευ